

коато ми са случил, прѣз онѣзи години
ако помните, какъ единъ Фенерскій стършенъ
ма ожил прѣз ржцѣ-тѣ та си изтървалъ те-
лескопа и са стрѣшил, падиръ това и друга
една прѣкрата ми спрѣ работа-та. Едвамъ
що са сдобилъ сзсз новъ телескопъ и зехъ
да запамъ кждѣ звѣзды тѣ сзсз него:
Вто ти караказанъ са пѣкнова на едно то-
кюше, и отъ него толкози черъ димъ и
мракъ искача що то помрачи сичка Бзлагар-
ска вселенна, дотолкозъ що, да та вѣтнеше
сз прѣстъ въ окоото нѣкъсе свѣтло неможеше
го видѣ, а то не да забѣлѣжешъ нѣщо на
него. Цѣлы три години денѣ и три години
нощи бѣше тъмно като въ рогъ. Едвамъ се-
га отъ нѣколко врѣме на самъ зе да са
попрогаламъ на разеснѣване и да са проявѣ-
тъ свѣтлаа та небесны, по които за да
направѣмъ и азъ откритѣмъ та си трѣба-
ше много да запамъ и да са вторачамъ;
но азъ за хатѣра ви сичко то прѣтърпѣхъ,
що е само че останѣхъ вѣсно сзсз календа-
ра си. Но пакъ както каже чѣжда една
причта « Лѣше поздо чѣмъ никога » За-
тѣй и азъ ви моля прѣимѣте Календара ми
и вѣсно не вѣсно дайте ѹши да слышатъ.